

احکام ۱۳‌گانه تورات

حسین سلیمانی

اشاره

بر طبق سنت حاخامی، تورات حاوی ۱۳ فرمان (اعم از اوامر و نواهی) است. یک معلم فلسطینی به نام ربی سیملای (R. Simlai) چنین می‌گوید: «۱۳ فرمان در سینا بر موسی وحی شد: ۲۶۵ فرمان، برابر با تعداد روزهای سال شمسی، راجع به نواهی‌اند و ۲۴۸ فرمان، برابر با تعداد اعضای بدن انسان، راجع به اوامر» (مکوت، ۲۲۳). چنین احصایی، که ظاهراً مبتنی بر یک سنت باستانی است، در گفته‌های برخی از دانشمندان یهودی بروز کرد و در مکتب ربی عقیوا (R. Akiva) شکل گرفت و متجلی شد.

در بسیاری از آثار و مکتوبات یهودی این احکام را یکاک بر شمرده‌اند، اما بیشتر براساس یکی از چهار فهرست زیر آنها را احصا کرده‌اند:

۱. در فهرست‌های نخستین، این احکام را صرفاً به دو دستهٔ اوامر و نواهی تقسیم کرده‌اند، بدون اینکه توجه چندانی به طبقه‌بندی درونی داشته باشد.

۲. تقسیم سه‌گانه احکام به اوامر، نواهی و پاراشیوت (Parashiyot): بخش سوم شامل احکامی است که راجع به اجتماع‌اند و نه افراد، مانند اختصاص دادن شهرها به کاهنان، و بنای معبد.

۳. طبقه‌بندی احکام زیر عنوانین ده‌گانه ده فرمان.

۴. طبقه‌بندی مستقل و منطقی دو فهرست از واجبات و محرمات، این شیوه این میمون و پیروان مکتب اوست. در این نوشته فهرست احکام ۱۳‌گانه را، بنابر شمارش این میمون، نقل می‌کنیم. یادآوری این نکته لازم است که ارجاعات این احکام به کتاب مقدس براساس

تفسیر حاخامی آیات کتاب مقدس صورت گرفته است و ممکن است در برخی موارد به صراحت از آیه نقل شده چنین حکمی برآیند.^{*}

نکته دیگر شایان توجه این که بسیاری از احکام تورات وابسته به سرزمین مقدس اسرائیل یا مربوط به معبد بت همیقتاش است. از این رو، پس از ویرانی معبد و شروع دوران آوارگی، بسیاری از این احکام، یا قابل اجرا نیستند و یا شکل اجرای آنها بر طبق احکام تلمودی-تفییر یافته است.

این متن از دایرة المعارف جودائیکا (*Encyclopaedia Judaica*) برگزیده شده است. آیه‌ها و باب‌های ذکر شده در اصل این نوشته، گاه با ترجمه‌های فارسی در دسترس ما ناهمخوان است. برای مثال، در نسخه‌ای که در این نوشته بدان استناد شده است، باب پنجم سفر لاویان ۲۶ آیه و باب ششم آن ۲۳ آیه است، در حالی که در نسخه‌های فارسی، باب پنجم ۱۹ و باب ششم ۲۰ آیه است. بنابراین، آیات یکم تا هفتم باب ششم نسخه‌های فارسی، در نسخه مرجع این نوشته آیات پایانی باب پنجم است. از آنجا که دایرة المعارف فوق الذکر یک اثر یهودی است، بنابراین ارجاعات آن معتبرتر است؛ با این همه، برای این‌که رجوع به نسخه‌های فارسی برای خوانندگان محترم فارسی زبان آسان‌تر است، ارجاعات مطابق این نسخه‌ها اصلاح شده و ارجاعات اصلی برای حفظ امانت در کروشه [] آمده است.

الف) واجبات (اوامر)

خدا

هر یهودی باید ^۱ به وجود خدا معتقد باشد و ^۲ یگانگی او را تصدیق کند؛ ^۳ او را دوست بدارد، ^۴ از او بترسد و ^۵ او را بپرستد. همچنین باید ^۶ او وفادار باشد (با همراهی خردمندان و پیروی از ایشان)، و ^۷ فقط به نام او سوگند بخورد. انسان باید ^۸ خدا را اطاعت کند و ^۹ نام او را تقدیس نماید.

* برگرفته از:

A. H. R., «Commendments, the 613», *Encyclopaedia Judaica*, v. 5, pp. 760-783.

۱. خروج، ۲:۲۰	۲. تثنیه، ۴:۶	۳. تثنیه، ۵:۶
۴. تثنیه، ۱۳:۶	۵. خروج، ۲۰:۲۳	۶. تثنیه، ۱۳:۱۱ (تثنیه، ۱۳:۶ و نیز ۴:۱۳) [۵]
۷. تثنیه، ۲۰:۱۰	۸. تثنیه، ۹:۲۸	۹. تثنیه، ۲۰:۱۰
۱۰. لاویان، ۳۲:۲۲		

تورات

هر یهودی باید^۱ هر صبح و شام شمع (Shema) [=«بشنو» ای اسرائیل؛ یکی از دعاها] اصلی یهودی شامل آیاتی از تورات [را ذکر کند و تورات را بخواند و به دیگران بیاموزد. وی باید تفیلین (tefilin) [=پیشانی بند و بازو بند حاوی آیاتی از تورات] را بر آسرو دست خود بیندد. او باید^۵ برای لباس‌های خود صیصیت (tzitzit) [=بندهایی که به حالت خاص به هم گره خورده‌اند] درست کند و ^۶بر چهارچوب در خانه یک مزوذا (mezuzah) [=متن پوستی دست‌نوشته شامل آیاتی از تورات] نصب کند. قوم باید^۷ هر هفت سال یک بار جمع شوند تا قرائت تورات را بشنوند و ^۸پادشاه باید یک نسخه خاص از تورات برای خود بنویسد.^۹ هر یهودی باید یک طومار تورات داشته باشد. او باید^{۱۰} بعد از غذا خدا را شکر گوید.

معبد و کاهنان

يهودیان باید^{۱۱} معبد را بسازند و ^{۱۲}آن را محترم بدارند. این [مقام] باید^{۱۳} همواره حفظ شود و ^{۱۴}الاویان [مردان نسل لاوی]، یکی از فرزندان یعقوب] باید در آن به انعام وظیفه خاص خود بپردازند. کاهنان پیش از ورود به معبد یا شرکت در مراسم عبادی آن^{۱۵} باید دستان و پاهای خود را بشنویند؛ ایشان همچنین باید^{۱۶} چراگدان مخصوص [منورا] را هرشب روشن کنند. کاهنان باید^{۱۷} قوم اسرائیل را برکت دهند و ^{۱۸}کندر و نان مقدس بر روی میز [=خوان عبادتگاه] بگذارند. آنان باید دوبار در روز^{۱۹} بر مذبح طلایی بخور بسویانند. آتش باید^{۲۰} پیوسته بر مذبح افروخته باشد و خاکسترها باید^{۲۱} هر روز برداشته شود. تمام افرادی که شرعاً ناپاک‌اند، باید^{۲۲} بیرون از معبد باشند. قوم اسرائیل^{۲۳} باید کاهنان خود را احترام کنند، و کاهنان باید^{۲۴} لباس ویژه کاهنی بپوشند. کاهنان باید^{۲۵} خیمه

۱. تشیع، ۷:۶	۲. تشیع، ۷:۶	۳. تشیع، ۷:۶
۴. تشیع، ۹:۶	۵. اعداد، ۳۸:۱۵	۶. اعداد، ۳۰:۱۹
۷. تشیع، ۱۹:۳۱	۸. تشیع، ۱۸:۱۷	۹. تشیع، ۱۹:۳۱
۱۰. اعداد، ۱۹:۳۰	۱۱. خروج، ۸:۲۵	۱۲. اعداد، ۳۰:۲۵
۱۳. اعداد، ۲۳:۱۸	۱۴. اعداد، ۲۳:۶	۱۵. خروج، ۱۸:۲۵
۱۶. خروج، ۲۱:۲۷	۱۷. اعداد، ۲۳:۶	۱۷. اعداد، ۲۰:۲۱
۱۹. خروج، ۷:۳۱	۲۰. لاریان، ۱۳:۶	۲۱. لاریان، ۱۰:۶
۲۲. اعداد، ۲:۵	۲۳. لاریان، ۸:۲۱	۲۴. خروج، ۲:۲۸
۲۵. اعداد، ۹:۷		

عبادت را بر دوش خود ببرند و روغن مسح مقدس ^۱ باید به شیوه و دستور خاص آن تهیه شود. گروه‌های کاهنان باید ^۲ به ترتیب [در معبد] خدمت کنند. کاهنان به احترام برخی مردگان که از خویشان نزدیک ایشان‌اند، باید ^۳ خود را شرعاً نجس سازند. کاهن اعظم ^۴ باید فقط با باکره ازدواج کند.

قربانی‌ها

^۵ قربانی همیشگی (تائید *tamid*) باید دوبار در روز تقدیم شود. ^۶ کاهن اعظم باید دوبار در روز قربانی آردی تقدیم کند. یک قربانی اضافی (موساف *musaf*) ^۷ در هر روز شبات [=سبت، شنبه]، ^۸ در اول هر ماه، و ^۹ در هر هفت روز عید پسح (Passover) باید تقدیم شود. در روز دوم عید پسح ^{۱۰} یک قربانی آردی از نوبیر محصول جو را باید بیاورند. در عید هفته‌ها (شاوووت *Shavuot*) ^{۱۱} یک قربانی اضافی و ^{۱۲} دو قرص نان به عنوان هدیه تکان دادنی [=هدیه‌ای از اولین برداشت محصول گندم] باید تقدیم شود. قربانی اضافی در ^{۱۳} روش هشانا (*Rosh Ha-Shanah*) [=روز اول سال] و ^{۱۴} در روز کفاره، به هنگام ادای ^{۱۵} عودا (*Avodah*) [=مراسم ویژه روز کفاره]، نیز باید پیشکش شود. در هر روز از عید ^{۱۶} سایبان‌ها (سوکوت *Sukkot*) و نیز ^{۱۷} در روز هشتم آن یک هدیه اضافی باید آورده شود. هر مرد یهودی باید ^{۱۸} سه مرتبه در سال در معبد [بیت المقدس] حاضر شود و ^{۱۹} سه عید را نگاه دارد. ^{۲۰} وی باید در عیدها شادی کند.

در چهاردهم ماه اول (نیسان *Nisan*) باید ^{۲۱} برء عید پسح را ذبح کنند و ^{۲۲} گوشت بریان شده آن را در شب پانزدهم بخورند. آنان که از نظر شرعی در ماه اول ناپاک‌اند، باید برء عید پسح را ^{۲۳} در چهاردهم ماه دوم (ایار *Iyyar*) ذبح کنند و آن را با ^{۲۴} نان فطیر (مصاً) و سبزی‌های تلخ بخورند.

۱. خروج، ۳۱:۳۰	۲. تثنیه، ۸:۱۸	۳. لاویان، ۳:۲۲۱
۴. لاویان، ۱۳:۲۱	۵. اعداد، ۳:۲۸	۶. لاویان، ۲۰:۲۰
۷. اعداد، ۹:۲۸	۸. اعداد، ۱:۲۸	۹. لاویان، ۳۶:۲۳
۱۰. لاویان، ۱۰:۲۳	۱۱. اعداد، ۲۷:۲۶:۲۸	۱۲. لاویان، ۱۷:۲۳
۱۳. اعداد، ۲:۱۲۹	۱۴. اعداد، ۸:۷:۲۹	۱۵. لاویان، ۱۵:۱۲
۱۶. اعداد، ۱۳:۲۹	۱۷. اعداد، ۳۶:۲۹	۱۸. تثنیه، ۲۳:۳۴
۱۹. خروج، ۱۴:۲۳	۲۰. تثنیه، ۱۴:۱۶	۲۱. خروج، ۹:۱۲
۲۲. خروج، ۸:۱۲	۲۳. اعداد، ۱۱:۹	۲۴. اعداد، ۱۶:۱۶

در هنگام قربانی کردن در عیدها و نیز در روزهای محنت و رنج کرناها باید نواخته شوند. گاو و گوسفندی که برای قربانی آورده می‌شود باید ۸ دست کم هشت روزه و آبی عیب باشد. تمام قربانی‌ها باید نمک سود شوند. حکم (میصوا *mitzvah*) است که آینه^۵ قربانی سوختنی،^۶ قربانی گناه،^۷ قربانی جرم،^۸ قربانی سلامتی و^۹ قربانی آردی انجام شود. اگر سنهرین (Sanhedrin) [= محکمه و مجمع ۷۱ نفره بزرگان یهود] در حکم خطا کند، اعضای آن^{۱۰} باید قربانی گناه تقدیم کنند. این قربانی را باید^{۱۱} فردی نیز تقدیم کند که سهو^{۱۲} مرتكب یکی از نواهی مستوجب انقطاع (کارت *karet*) [= مرگ زورس و نابهنه‌گام] شده است (یعنی کسی که اگر عمداً مرتكب شده بود متهم انقطاع می‌شد). اگر تردید باشد که کسی یک نهی را انجام داده است، وی باید^{۱۳} یک قربانی جرم «مردد» تقدیم کند.

برای^{۱۴} سرقت یا سوگند دروغ یا دیگرگاهانی که چنین ماهیتی دارند، باید یک قربانی گناه تقدیم شود. در موقع خاص،^{۱۵} شخص می‌تواند قربانی گناه را به قدر استطاعت خود تقدیم کند. انسان باید^{۱۶} در محضر خدا به گناهانش اعتراف کرده، توبه کند.

^{۱۶} مرد یا^{۱۷} زنی که ترشح [یا شرایط ویژه] از بدنش [= آلت تناسلی اش] خارج می‌شود باید یک قربانی تقدیم کند. همچنین زن باید^{۱۸} پس از زایمان یک قربانی تقدیم کند. فرد مبتلا به برص^{۱۹} پس از پاک شدن باید یک قربانی تقدیم کند. انسان باید^{۲۰} دهیک گاو و گوسفند خود را فدیه دهد.^{۲۱} نخست زاده حیوان طاهر (یعنی حلال گوشت) مقدس است و باید قربانی شود. نخست زاده آدمی باید^{۲۲} فدیه داده شود. نخست زاده الاغ باید^{۲۳} فدیه داده شود و^{۲۴} لاگردن زده شود.

حیواناتی را که به هدیه اختصاص می‌یابند^{۲۵} باید بی درنگ به اورشلیم آورد و^{۲۶} باید

۱۳. لاویان، ۲۱:۲۲	۲. لاویان، ۲۷:۲۲	۹:۱۰ اعداد، ۱۰:۱۱ اعداد
۶. لاویان، ۱۸:۶ [۲۵]	۵. لاویان، ۲:۱	۴. لاویان، ۱۳:۲
۹. لاویان، ۷:۶؛ ۱۱:۲ [۱۴]	۸. لاویان، ۱:۳	۷. لاویان، ۱۷
۱۲. لاویان، ۱۸:۱۷:۵	۱۱. لاویان، ۲۷:۴	۱۰. لاویان، ۱۳:۴
۱۴. لاویان، ۱۱:۱۵	۱۹. لاویان، ۲۱:۲۰؛ ۱۹ [۲۶:۲:۶]	۱. لاویان، ۱۰:۱۱ اعداد
۱۵. لاویان، ۲۹:۲۸:۱۵	۱۵. لاویان، ۱۳:۱۵	۷.۶.۵ اعداد، ۷:۶.۵
۲۰. لاویان، ۳۲:۲۷	۱۹. لاویان، ۱۰:۱۴	۶. لاویان، ۱۲:۶
۲۲. خروج، ۲۹:۲۲ [۲۸] اعداد، ۱۸:۱۸	۲۲. خروج، ۲۱:۱۳	۲۱. خروج، ۲۰:۳۴
۲۵. تثنیه، ۶:۵:۱۲	۲۴. خروج، ۱۳:۱۳	۲۶. تثنیه، ۱۴:۱۲

فقط در معبد قربانی شوند. هدایای بیرون از سرزمین اسرائیل نیز باید به معبد آورده شوند. حیوانات تقدیس شده‌ای که معیوب شده‌اند باید فدیه داده شوند. حیوان جانشین چهارپای اختصاص یافته برای هدیه، آمقدس است. کاهنان باید باقی مانده هدیه آردی^۵ و گوشت قربانی گناه و جرم را بخورند، ولی گوشت تقدیس شده‌ای که عُشر عَنْ نجس شده و یا^۶ گوشتی که در زمان مقرر خورده نشده است باید سوزانده شود.

نذرها

یک نذیره (Nazirite) = فردی که برای مدتی خود را در پرهیز اعلام می‌کند] باید^۷ در طی دوره نذر موهای خود را بلند دارد. آنگاه که این دوره به پایان رسید، وی باید موهاش را کوتاه کرده، قربانی اش را تقدیم کند. آدمی باید^۸ به نذرها و سوگندهاش که یک قاضی [شرع]^۹ فقط براساس شریعت می‌تواند آن را ملغاً کند، وفادار باشد.

طهارت شرعی

هر کس^{۱۰} مردار حیوان یا^{۱۱} یکی از هشت نوع خزنده را لمس کند، شرعاً نجس می‌شود. غذا اگر با^{۱۲} چیزی که شرعاً نجس است برخورد کند، نجس می‌شود.^{۱۳} زنان حایض و^{۱۴} زنان در دوران پس از زایمان شرعاً ناپاک اند.^{۱۵} مبروض،^{۱۶} جامه مبروض، و^{۱۷} خانه مبروض، همه شرعاً نجس اند. مردی که^{۱۸} ترشح جاری، مثل^{۱۹} منی، دارد نجس است، و زنی که^{۲۰} به ترشح جاری مبتلاست نیز شرعاً ناپاک است.^{۲۱} جنائزه انسان شرعاً نجس است. آب تطهیر (mei^{۲۲} niddah) [حاوی خاکستر ویژه] شخص نجس را پاک می‌کند، اما شخص پاک را [تحت شرایطی] شرعاً ناپاک می‌کند. حکم (میصو)^{۲۳} این است که فرد ناپاک

۱. تنبیه، ۲۶:۱۲	۲. تنبیه، ۱۵:۱۲	۳. لاویان، ۳۳:۲۷
۴. لاویان، ۱۴:۶	۵. خروج، ۳۳:۲۹	۶. لاویان، ۱۹:۷
۷. لاویان، ۱۷:۷	۸. اعداد، ۵:۶	۹. اعداد، ۱۸:۶
۱۰. تنبیه، ۲۲:۲۳	۱۱. اعداد، ۲:۲۰	۱۱. لاویان، ۲۴:۱۱
۱۳. لاویان، ۳۱:۲۹	۱۴. لاویان، ۳۴:۱۱	۱۵. لاویان، ۱۹:۱۵
۱۶. لاویان، ۲۱:۱۲	۱۷. لاویان، ۳:۱۳	۱۸. لاویان، ۵۱:۱۳
۱۹. لاویان، ۴۴:۱۴	۲۰. لاویان، ۲:۱۵	۲۱. لاویان، ۱۹:۱۵
۲۲. لاویان، ۱۹:۱۵	۲۳. اعداد، ۱۴:۱۹	۲۲. اعداد، ۲۱، ۱۳:۱۹

با غسل شرعی شرعاً پاک می شود. شخص مبروص برای پاک شدن از برص آباید از روش مشخصی پیروی کند و نیز تمام موی خود را بتراشد. مبروص تا زمانی که پاک می شود، آباید سربرهنه و آشفته پوش باشد تا به سادگی از دیگران متمایز شود. خاکستر هگاو سرخ باید برای تطهیر شرعی به کار رود.

موقفات معبد

اگر کسی [به موجب نذر] عهد کند که قیمت خود را وقف معبد کند، باید این کار را انجام دهد. اگر کسی ^۷ حیوان نجس، ^۸ خانه، یا ^۹ مزرعه‌ای را وقف معبد کند، باید قیمتی را که کاهن بر آنها می‌گذارد بپردازد. اگر کسی ناگاهانه از اموال معبد بهره برد ^{۱۰} باید خسارات را به طور کامل جبران کند و یک پنجم نیز [اضافه] بپردازد.

میوه ^{۱۱} سال چهارم کاشت درختان مقدس است و فقط می‌توان آن را در اورشلیم خورد. هنگامی که حاصل زمین خود را درو می‌کنید ^{۱۲} گوشه‌های مزرعه، ^{۱۳} رانه‌های به جامانده، ^{۱۴} دانه‌های فراموش شده، ^{۱۵} دانه‌های ریخته شده تاکستان و ^{۱۶} خوشه‌های به جامانده انگورها را برای فقیران بگذارید.

نوبت میوه‌ها باید ^{۱۷} جدا شده، به معبد آورده شوند، و نیز شما باید ^{۱۸} بهترین هدایای مخصوص (تروما terumah) را جدا کرده، به کاهنان دهید. ^{۱۹} یک دهم محصول خود را به لایان بدھید و ^{۲۰} یک دهم دیگر را جدا کنید، که فقط باید در اورشلیم خورده شود. لایان ^{۲۱} باید یک دهم از سهم یک دهم خود را به کاهنان بدھند.

در سال سوم و ششم دوره هفت ساله ^{۲۲} یک دهم محصول را در عوض یک دهم دوم برای فقیران جدا کنید. ^{۲۳} در هنگام جداسازی یک دهم‌ها و ^{۲۴} هنگام آوردن نوبت میوه‌ها به معبد جملاتی باید گفته شود. سهم نخست ^{۲۵} خمیر باید به کاهن داده شود.

۱. لاویان، ۱۶:۱۵	۲. لاویان، ۹:۱۴	۳. لاویان، ۸:۱۴
۴. لاویان، ۴۵:۱۳	۵. اعداد، ۹:۲۱۹	۶. لاویان، ۸:۲۷
۷. لاویان، ۱۲:۱۱:۲۷	۸. لاویان، ۱۴:۲۷	۹. لاویان، ۲۳:۲۲
۱۰. لاویان، ۱۶:۵	۱۱. لاویان، ۲۴:۱۹	۱۲. لاویان، ۹:۱۹
۱۳. لاویان، ۹:۱۹	۱۴. تنبیه، ۱۹:۲۴	۱۵. لاویان، ۱۰:۱۹
۱۶. لاویان، ۱۰:۱۹	۱۷. خروج، ۱۹:۲۳	۱۸. تنبیه، ۲:۱۸
۱۹. لاویان، ۲۷:۲۷	۲۰. اعداد، ۲۴:۱۸	۲۱. اعداد، ۲۶:۱۵
۲۲. تنبیه، ۲۱	۲۳. تنبیه، ۲۸:۱۴	۲۴. اعداد، ۰:۲۶
۲۵. اعداد، ۲۰:۱۵	۲۶. تنبیه، ۲۰:۱۵	۲۷. تنبیه، ۰:۲۶

سال هفتم

هرچه در سال هفتم (شیطنا Shemitta) بروید ^۱ بدون مالک و در اختیار همه است؟ مزرعه باید در حال آیش باشد و نباید زمین را بکارید. سال یوول (Jubilee؛ سال پنجاهم) را تقدیس کنید و در روز کفاره در آن سال ^۲ کرنای (شوفار Shofar) خود را به صدا در آورید و تمام بردهگان عبرانی را آزاد کنید. در سال پنجاهم ^۳ همه زمین‌ها به مالکان پیشین باز گردانده می‌شود و، عموماً در یک شهر حصاردار ^۴ گرگسی خانه‌ای را بفروشد تا یک سال تمام بعد از فروختن آن حق اتفکاک آن را خواهد داشت.

از آغاز ورود به سرزمین اسرائیل، سال‌های یوول باید ^۵ سال به سال و هفت سال به هفت سال شمرده و اعلام شود. در سال هفتم ^۶ تمام قرض‌ها منفک می‌شوند، اما ^۷ قرضی را که به غریب [=غیریهودی] داده شده می‌توان مطالبه کرد.

حیوانات حلال گوشت

اگر حیوانی را ذبح کردید ^۸ سهم کاهن را بدھید و نیز ^۹ اولین چین پشم گوسفند را به او بدھید. اگر کسی جرم (وقف ویژه) انجام دهد، ^{۱۰} باید بین آنچه متعلق به معبد است (یعنی آنگاه که نام خدا در سوگند ذکر شود) و آنچه به کاهنان می‌رسد فرق بگذارد. چهارپایان و طیور برای این‌که قابل خوردن باشند باید ^{۱۱} براساس شریعت ذبح شوند و اگر این حیوانات اهلی نباشند ^{۱۲} پس از کشتن باید خونشان [بر زمین ریخته شود و] زمین را پوشاند. پرنده مادر را ^{۱۳} آنگاه که در لانه [بر تخم یا بر بچه‌ها] نشسته است رها کنید. ^{۱۴} چهارپایان، ^{۱۵} طیور، ^{۱۶} ملخ، و ^{۱۷} ماهی را بررسی کنید تا بفهمید که آیا خوردن آنها مجاز است یا خیر.

سندهای باید ^{۱۸} روز اول هر ماه را تقدیس کند و سال‌ها و فصل‌ها را محاسبه کند.

۱. خروج، ۱:۲۳	۲. خروج، ۲۱:۳۴
۲. لاویان، ۴:۲۵	۳. لاویان، ۲۲:۲۵
۳. لاویان، ۳۱:۲۹، ۲۵	۴. لاویان، ۳:۱۵
۴. تثنیه، ۹	۵. تثنیه، ۸:۲۵
۵. لاویان، ۲۱:۲۷	۶. تثنیه، ۷:۲۵
۶. تثنیه، ۱۱	۷. لاویان، ۲:۱۸
۷. لاویان، ۲۲:۲۷	۸. تثنیه، ۱:۱۸
۸. تثنیه، ۱۳:۱۷	۹. لاویان، ۱:۱۷
۹. تثنیه، ۱۴	۱۰. تثنیه، ۱:۱۲
۱۰. لاویان، ۲:۱۱	۱۱. تثنیه، ۱:۱۶
۱۱. لاویان، ۱:۱۱	۱۲. تثنیه، ۱:۱۴
۱۲. تثنیه، ۱:۱۶	۱۳. تثنیه، ۱:۱۶
۱۳. تثنیه، ۲:۲۱، ۲۰، ۲۰، ۲۱، ۲۰، ۲۱، ۲۰	۱۴. لاویان، ۱:۱۶

عیدها

در روز شبّات [=شبّه] استراحت کرده، آین روز را در آغاز و پایانش تقدیس کنید. در چهاردهم ماه نیسان ^۳ هر خمیرمایه‌ای را از ملکیت خود دور کنید و در شب پانزدهم ^۴ دستان خروج از مصر را بازگو کنید؛ در آن شب ^۵ نان فطیر (مّصّ) نیز بخورید. در روز ^۶ اول و ^۷ هفتم عید پسح استراحت کنید. از روز تقدیم برداشت اولین محصول جو (شانزدهم نیسان) ^۸ چهل و ^۹ روز بشمارید. در ^{۱۰} عید هفته‌ها (شّاؤوعوت) و ^{۱۱} روز اول سال (دوش هشان) استراحت کنید؛ در روز کفاره ^{۱۲} (Atonement) روزه بگیرید و ^{۱۳} استراحت کنید. همچنین در ^{۱۴} روز نخست و ^{۱۵} هشتم عید سایه‌بان‌ها (سُوكوت) استراحت کنید و در مدت عید در سایه‌بان ساکن باشید و ^{۱۶} چهار نوع ^{۱۷} [گیاه معین شده] را برگیرید. در دوش هشان ^{۱۸} باید صدای شوفار را بشنوید.

اجتماع

هر مردی باید ^{۱۸} سالیانه نیم شقل [نقره، تقریباً ده گرم] به معبد هدیه کند.^{۱۹} از پیامبر اطاعت کنید و ^{۲۰} پادشاهی بر خود بگمارید. همچنین ^{۲۱} از سنهرین اطاعت کنید؛ در مورد اختلاف، ^{۲۲} از اکثریت تبعیت کنید. قاضیان و مقاماتی باید ^{۲۳} در هر شهر انتخاب شوند و آنان باید ^{۲۴} منصفانه درباره مردم داوری کنند.

هر کس که شاهد [وقوع امری] است ^{۲۵} باید به دادگاه بیاید و شهادت دهد. شاهدان باید ^{۲۶} به طور کامل بازجویی شوند و اگر معلوم شد که دروغ می‌گویند، ^{۲۷} به طوری که می‌خواستند با متهم عمل کنند با آنان به همان‌گونه عمل کنید.

هرگاه مقتولی را یافتید وقاتل نامعلوم است، مراسم ^{۲۸} بریدن گردن گوساله [ویژه] باید

۱. خروج، ۱۲:۲۳	۲. خروج، ۸:۲۰	۳. خروج، ۱۵:۱۲
۲. خروج، ۸:۱۳	۵. خروج، ۱۸:۱۲	۶. خروج، ۱۶:۱۲
۷. خروج، ۱۶:۱۲	۸. لاریان، ۳:۲۳	۹. لاریان، ۲۳
۱۰. لاریان، ۲۴:۲۳	۱۱. لاریان، ۲۹:۱۶	۱۲. لاریان، ۳۱:۲۹
۱۳. لاریان، ۳۵:۲۳	۱۴. لاریان، ۳۶:۲۲	۱۵. لاریان، ۴۲:۲۳
۱۶. لاریان، ۴۰:۲۳	۱۷. اعداد، ۱:۲۹	۱۸. خروج، ۱۳-۱۲:۳۰
۱۹. تثیه، ۱۵:۱۸	۲۰. تثیه، ۱۵:۱۷	۲۱. تثیه، ۱۱:۱۷
۲۲. خروج، ۲:۲۳	۲۳. تثیه، ۱۸:۱۶	۲۴. لاریان، ۱۵:۱۹
۲۵. لاریان، ۱۴:۱۳	۲۶. تثیه، ۱۹:۱۹	۲۷. تثیه، ۱۹:۱۹
۲۸. تثیه، ۴:۲۱	[۱۵]	

اجرا شود. باید شش شهر برای پناهگاه اقرار دهید [تا قاتل غیرعمد با پناهبردن به آن جا از خشم اولیای دم درامان باشد]. به لاویان، که سهم اجدادی از زمین ندارند، باید شهرهایی برای زندگی داده شود.

^۳ دیواری بر دور پشت بام خود بسازید و خطر احتمالی سقوط را از خانه خود دور کنید.

بت پرستی

بت پرستی و متعلقات آن ^۴ باید ویران شود، و با شهری که گمراه شده است باید ^۵ بر طبق شریعت برخورد کرد. شما مأمورید که ^۶ قوم هفتگانه کنعانی را نابود کنید، و ^۷ ذکر عمالق را محو سازید و ^۸ آنچه را آنان با اسرائیل کردند، به یاد آورید.

جنگ

مقررات جنگ، جز آنهاست که تورات از آنها بازداشته است، ^۹ باید رعایت شوند و باید یک کاهن ^{۱۰} برای انجام وظایف خاص در زمان جنگ برگزیده شود. اردوی نظامی باید ^{۱۱} پاکیزه نگهداشته شود. بدین منظور، هر سرباز باید ^{۱۲} به وسائل لازم مجهز باشد.

[احکام] اجتماعی

اموال دزدیده شده باید ^{۱۳} به مالک آن بازگردانده شود. ^{۱۴} از فقیران دستگیری کنید. آنگاه که یک غلام عبرانی آزاد می‌شود، مالک باید ^{۱۵} به او هدایایی عطا کند. ^{۱۶} به فقیران بدون بهره قرض دهید. به بیگانگان [=غیر عبرانی] می‌توانید ^{۱۷} با بهره قرض دهید. اگر قرض گیرنده به گرویی [که در مقابل قرض داده] احتیاج دارد، آن را به مالکش بازگردانید. مزد کارگر [روزمزد] را ^{۱۸} در همان روز بدهید. ^{۱۹} اجازه دهید تا او از محصولی که بر آن کار می‌کند بخورد. ^{۲۰} در برداشتن بار حیوان در وقت ضرورت کمک کنید، و نیز ^{۲۱} به مرد یا

۱. ثبیه، ۳:۱۹	۲. اعداد، ۲:۳۵	۳. ثبیه، ۸:۲۲
۴. ثبیه، ۰:۷	۵. ثبیه، ۱۶:۱۳	۶. ثبیه، ۱۷:۲۰
۷. ثبیه، ۱۹:۲۵	۸. ثبیه، ۱۷:۲۵	۹. ثبیه، ۱۲-۱۱:۲۰
۱۰. ثبیه، ۲:۲۰	۱۱. ثبیه، ۱۴-۱۳:۲۳	۱۲. ثبیه، [۱۴] ۱۳:۲۳
۱۱. ثبیه، ۲۰:۱۴	۱۲. ثبیه، ۳:۱۵	۱۳. ثبیه، ۴:۲۶
۱۲. ثبیه، ۲۰:۱۵	۱۳. ثبیه، ۳:۲۵	۱۴. ثبیه، ۲۰:۲۳
۱۳. ثبیه، ۲۰:۱۶	۱۴. خروج، ۲۵:۲۲	۱۵. ثبیه، ۱۴:۱۵
۱۴. ثبیه، ۱۳:۲۴	۱۵. خروج، ۲۵:۲۳	۱۶. ثبیه، ۰:۲۴
۱۵. خروج، ۲۵:۲۳	۱۶. ثبیه، ۰:۲۲	۱۷. ثبیه، ۲۰:۲۳
۱۶. خروج، ۰:۲۲	۱۷. ثبیه، ۰:۲۲	۱۸. ثبیه، ۲۰:۲۵
۱۷. ثبیه، ۰:۲۳	۱۸. ثبیه، ۰:۲۳	۱۹. ثبیه، ۰:۲۲
۱۸. ثبیه، ۰:۲۳	۱۹. ثبیه، ۰:۲۲	۲۰. ثبیه، ۰:۲۲
۱۹. ثبیه، ۰:۲۲	۲۱. ثبیه، ۰:۲۲	۲۱. خروج، ۰:۲۳
۲۰. ثبیه، ۰:۲۲	۲۲. ثبیه، ۰:۲۲	۲۲. خروج، ۰:۲۳

حیوانی که زیربار مانده است کمک کنید. اموال گم شده باید به مالک بازگردانده شود. آگناه کار را توبیخ و نصیحت کنید، اما آبا همنوع خود چون خویشتن مهربان باشد. دستور است که نوکیشان را دوست بدارید. در وزن و پیمانه دقیق باشد.

خانواده

عُریش سفیدان را محترم شمارید؛^۷ پدر و مادر خود را احترام کنید و از آنان حساب ببرید.^۸ نسل بشر را با ازدواج^۹ بر اساس شریعت تداوم بخشید. داماد باید^{۱۰} اتا یک سال با عروسش شاد باشد. فرزندان ذکور^{۱۱} باید ختنه شوند. اگر مردی بی فرزند بمیرد، برادرش یا باید^{۱۲} با بیوہ او ازدواج کند یا^{۱۳} او را [پس از اجرای مراسم خاص طلاق که به «درآوردن کفش» معروف است] رها کند (حلیما halizah). اگر کسی به یک باکره تجاوز کند باید^{۱۴} با او ازدواج کند و هرگز نمی‌تواند او را رها کند. اگر مردی به ناروا همسرش را به بی‌عفتی پیش از ازدواج متهم کند^{۱۵} باید تازیانه بخورد، و هرگز نمی‌تواند او را رها کند. اغوا کننده^{۱۶} باید بر اساس قانون مجازات شود. با زنان اسیر^{۱۷} باید بر طبق احکام خاص ایشان برخورد کرد. طلاق^{۱۸} فقط با یک سند مكتوب مجاز است. زن شوه‌داری که در او گمان زنا رود^{۱۹} باید به آزمونی که مقرر شده است تن در دهد.

[احکام] قضایی

آنگاه که شریعت ایجاب کند^{۲۰} باید مجازات تازیانه را اجرا کنید و باید^{۲۱} قاتل سهوی را تبعید کنید. مجازات اعدام با^{۲۲} شمشیر،^{۲۳} خفه کردن،^{۲۴} سوزاندن، یا^{۲۵} سنگسار، چنان‌که معین شده است، اعمال شود. در برخی موارد، بدنه شخص اعدام شده^{۲۶} باید به دار آویخته شود، اما^{۲۷} باید در همان روز دفن شود.

۱. تنبیه، ۴:۲۲ خروج، ۴:۲۳	۲. لاویان، ۱۷:۱۹	۳. لاویان، ۱۸:۱۹
۴. تنبیه، ۱۹:۱۰	۵. لاویان، ۳۶:۱۹	۶. لاویان، ۲۲:۱۹
۷. خروج، ۱۲:۲۱	۸. لاویان، ۳:۱۹	۹. پیدایش، ۲۸:۱
۱۰. تنبیه، ۱:۲۴	۱۱. تنبیه، ۵:۲۴	۱۲. پیدایش، ۱۷:۱۰، ۱۰:۱۷
۱۳. تنبیه، ۵:۲۵	۱۴. تنبیه، ۹:۲۵	۱۵. تنبیه، ۱۵:۱۰، ۱۱:۲۱
۱۶. تنبیه، ۱۹:۱۸:۲۲	۱۷. خروج، ۲۲:۱۶:۲۲	۱۸. تنبیه، ۱۱:۲۱
۱۹. تنبیه، ۱:۲۴	۱۹. تنبیه، ۲۷:۱۵:۰	۲۰. اعداد، ۲:۲۵
۲۲. اعداد، ۲۵:۳۵	۲۰. خروج، ۲۰:۲۱	۲۱. خروج، ۱۶:۲۱
۲۵. تنبیه، ۱۴:۲۰	۲۶. تنبیه، ۲۴:۲۲	۲۷. تنبیه، ۲۲:۲۱
۲۸. تنبیه، ۲۳:۲۱		

بردگان

با بردگان عبرانی ^۱باید بر طبق قانون خاص راجع به ایشان بروخورد کرد. مالک باید ^۲کنیز عبرانی اش ازدواج کند یا ^۳او را آزاد کند. با برده بیگانه ^۴باید بر طبق قواعد خاصی که درباره وی به کار می‌رود بروخورد کرد.

شبه جرم‌ها

در مرور صدمه‌ای که ^۵شخص، ^۶حیوان، یا ^۷چاه سبب آن شده است، قانون مناسب باید اجرا شود. دزدان ^۸باید مجازات شوند. شما باید در موارد ^۹تعذیات گله، ^{۱۰}آتش و ^{۱۱}دستبرد زدن نگهبان بدون حقوق و در دعاوی بر ضد ^{۱۲}محافظ دارای حقوق، کرایه کننده، ^{۱۳}یا عاریه گیرنده داوری کنید. همچنین در منازعات ناشی از ^{۱۴}خرید و فروش، ^{۱۵}ارث، و ^{۱۶}دیگر موضوعات به طور کلی، باید داوری کنید. باید ^{۱۷}شخص آزاردیده را گرچه با کشنن شخصی که به او ستم کرده است، نجات دهید.

(ب) محرمات (تواهی)

بت پرستی و اعمال مربوط به آن

باور به وجود خدایی جز خدای یگانه حرام است.

صورت‌هایی ^۱برای خود یا ^۲برای دیگران به منظور عبادت یا برای ^۳هیچ منظور دیگری نسازید. هیچ چیز را به جز خدا عبادت نکنید، چه ^۴به طریقه‌ای که برای عبادت خدا معین شده، و چه ^۵به شیوه عبادت آن [چیز].

^۶فرزندان خود را برای بت مولخ (Molech) قربانی نکنید. ^۷به اصحاب اجنّه توجه

۱. خروج، ۲:۲۱	۲. خروج، ۸:۲۱	۳. خروج، ۲۸:۱۱
۴. لاریان، ۴۶:۲۵	۵. خروج، ۱۸:۲۱	۶. خروج، ۳:۲۲-۳۷:۲۱
۷. خروج، ۳۴:۳۲:۲۱	۸. خروج، ۴:۱۲۲	۹. خروج، ۵:۲۲
۱۰. خروج، ۶:۲۲	۱۱. خروج، ۹:۷:۲۲	۱۲. خروج، ۱۲:۹
۱۳. خروج، ۱۴:۲۲	۱۴. لاریان، ۱۴:۲۵	۱۵. اعداد، ۸:۲۷
۱۶. خروج، ۹:۲۲	۱۷. تثنیه، ۱۲:۲۵	۱۷. خروج، ۲۳:۲۰
۱۷. خروج، ۴:۲۰	۱۸. لاریان، ۴:۱۹	۱۸. لاریان، ۲۱:۱۸
۱۹. خروج، ۵:۲۰	۲۰. خروج، ۵:۲۰	
۲۱. لاریان، ۳۱:۱۹		

نکنید^۱ و به احضار روح متول نشوید، و ^۲به بت یا اساطیر آن میل نورزید. ساختن ^۳ستون یا ^۴سکو حتی برای عبادت خدا یا ^۵کاشتن درخت در معبد ممنوع است. ^۶نم بtan را بـر زبان نیاورید و بتپرستان را نیز به چنین کاری و ندارید؛ هیچ ^۷غیریهودی یا ^۸يهودی اـی را به پـرسـش بتـان تـشوـیـق و تـرغـیـب نـکـنـید.

^۹به کـسـی کـه بتـپـرسـتـی رـا تـبـلـیـع مـیـکـنـد گـوش نـسـپـارـید و به او مـحـبـت نـکـنـید و ^{۱۰}از او مـتـنـفـر باـشـید. ^{۱۱}بر چـنـین شـخـصـی دـل نـسـوـزـانـید. اـگـر خـواـسـت کـیـش شـمـا رـا بـه بتـپـرسـتـی تـغـیـر دـهـد ^{۱۲}از او دـفـاع نـکـنـید و ^{۱۳}وـاقـعـیـت رـا مـخـفـی نـکـنـید.

^{۱۴}هـیـچ سـوـدـی اـز آـرـایـهـهـای بتـان بـه دـسـت نـیـاورـید. ^{۱۵}شـهـرـی رـا کـه در مـجـازـات بتـپـرسـتـی وـیرـان شـدـه است اـز توـنسـازـید ^{۱۶}وـهـیـچ بـهـرـهـای اـز دـارـایـهـای آـن بـرـنـگـیرـید. ^{۱۷}از آـنـچـه مـرـبـوـط بـه بتـان یـا بتـپـرسـتـی است بـهـرـه نـگـیرـید.

^{۱۸}به نـام بتـان و ^{۱۹}به نـادـرـسـت بـه نـام خـدا نـبـوت نـکـنـید. ^{۲۰}به کـسـی کـه بـرـای بتـان نـبـوت مـیـکـنـد گـوش نـسـپـارـید ^{۲۱}و اـز پـیـامـبـر درـوـغـین تـرـسـید وـمـانـع اـز اـعدـام وـی نـشـوـید. ^{۲۲}به شـیـوهـهـای بتـپـرسـتـان تـأسـی نـجـوـیـد وـبـه رـسـوـم آـنـان عمل نـکـنـید. ^{۲۳}فال نـزـنـید. ^{۲۴}فال نـگـیرـید. ^{۲۵}غـیـبـگـوـی و ^{۲۶}افـسـونـگـرـی و ^{۲۷}جادـوـگـرـی نـکـنـید. ^{۲۸}از اـجـنه سـؤـال نـکـنـید. ^{۲۹}با مـرـدـگـان مشـورـت نـکـنـید. ^{۳۰}احـضـار روـح نـکـنـید. زـنـان ^{۳۱}لبـاس مـرـدـان و ^{۳۲}مرـدـان لـبـاس زـنـان رـا نـپـوشـند. ^{۳۳}به شـیـوهـهـای بتـپـرسـتـان خـالـکـوـبـی نـکـنـید.

^{۳۴}پـارـچـه مـخـتـلـط اـز پـشم وـکـتـان باـهـم نـپـوشـید. گـوشـهـهـای ^{۳۵}سر یـا ^{۳۶}رـیـش خـود رـا (با تـیـغ) تـنـراـشـید. ^{۳۷}بـدـن خـود رـا [ـبـه جـهـت سـوـگـوارـی] بـرـای مـرـدـگـان مـجـرـوـح نـکـنـید.

۱. لـاـرـیـان، ۳۱:۱۹	۲. لـاـرـیـان، ۴:۱۹	۳. لـاـرـیـان، ۲۲:۱۶
۴. لـاـرـیـان، ۹:۲۰	۵. لـاـرـیـان، ۲۱:۱۶	۶. خـرـوج، ۱۳:۲۳
۷. خـرـوج، ۱۳:۲۳	۸. شـیـه، [۱۲] ۱۱:۱۳	۹. شـیـه، [۹] ۸:۱۳
۱۰. شـیـه، [۹] ۸:۱۳	۱۱. شـیـه، [۹] ۸:۱۳	۱۲. شـیـه، [۹] ۸:۱۳
۱۳. شـیـه، [۹] ۸:۱۳	۱۴. شـیـه، ۲۵۷	۱۵. شـیـه، [۱۷] ۱۶:۱۳
۱۶. شـیـه، [۱۸] ۱۷:۱۳	۱۷. شـیـه، ۲۶۷	۱۸. شـیـه، ۲۰:۱۸
۱۹. شـیـه، ۲۰:۱۸	۲۰. شـیـه، [۴،۳] ۳:۱۲	۲۱. شـیـه، ۲۲:۱۸
۲۲. لـاـرـیـان، ۲۳:۲۱	۲۳. لـاـرـیـان، ۱۹:۲۳	۲۴. شـیـه، ۱۱:۱۸
۲۵. شـیـه، ۱۱:۱۰:۱۸	۲۶. شـیـه، ۱۱:۱۰:۱۸	۲۷. شـیـه، ۱۱:۱۰:۱۸
۲۸. شـیـه، ۱۱:۱۰:۱۸	۲۹. شـیـه، ۱۱:۱۰:۱۸	۳۰. شـیـه، ۱۱:۱۰:۱۸
۳۱. شـیـه، ۵:۲۲	۳۲. شـیـه، ۰:۲۲	۳۳. لـاـرـیـان، ۲۸:۱۹
۳۴. شـیـه، ۱۱:۲۲	۳۵. لـاـرـیـان، ۲۷:۱۹	۳۶. لـاـرـیـان، ۲۷:۱۹
۳۷. شـیـه، ۱:۱۴:۱:۱۶ و لـاـرـیـان ۲۸:۱۹		

محرمات ناشی از حوادث تاریخی

برای اقامت دائمی به مصر باز نگردید و آتسلیم ناپاکی‌های دلها و چشم‌ها نشود.^۱
 آبا هفت قوم کنعانی پیمان نبندید و آنندگی هیچ‌یک از ایشان را نجات ندهید.^۲ با
 بتپرستان به مهر رفتار نکنید، عگذارید در سرزمین اسرائیل ساکن شوند و آبا ایشان
 ازدواج نکنید. زنان یهودی آبا عمومنی‌ها و موآبی‌ها ازدواج نکنند، حتی اگر ایشان
 یهودیت را پذیریند، ولی (فقط به دلیل نسب)^۳ اخلاف عیسو و مصریانی را که تغییر
 کیش^۴ داده‌اند رد نکنید.^۵ آبا عمومنی‌ها و موآبی‌ها صلح نکنید.

درختان میوه را حتی در دوران جنگ نابود نکنید؛ زیرا این کار هماره اسراف
 بی‌دلیل است.^۶ از دشمنان ترسید و^۷ بدی‌های عمالق را فراموش نکنید.

کفرگویی

نام مقدس خدا را کفر نگویید^۸ و سوگندی را که به نام خدا خورده شده نشکنید،^۹
 آن [نام] را به باطل نبزید و^{۱۰} بحرمتش نسازید.^{۱۱} خداوند خالق را نیاز نمایید.^{۱۲} نام خدا را
 از متون مقدس محونسازید و مکان‌هایی را که به عبادت او اختصاص یافته ویران نکنید.^{۱۳}
 بدن کسی که به دار آویخته شده است در طول شب بر دار نماند.^{۱۴}

معبد

در محافظت از معبد سست نباشد. کاهن اعظم نباید^{۱۵} وقت و بی‌وقت و بی‌جهت
 داخل [محراب] معبد [قدس‌الاقداس] شود؛ کاهنی که نقص جسمانی دارد نباید
 هیچ‌گاه داخل [محراب] معبد شود و یا^{۱۶} در عبادتگاه خدمت کند، و حتی اگر عیب او

۱۳. خروج، ۲:۲۳	۲. اعداد، ۱۵:۲۰	۱. تثنیه، ۱۷:۱۶
۶. خروج، ۲:۲۳	۵. تثنیه، ۲۰:۱۶	۴. تثنیه، ۲۰:۱۶
[۸]. تثنیه، ۹:۲۳	[۴] ۳:۲۲	۷. تثنیه، ۲۷:۳
۱۲. تثنیه، ۱۹:۲۰	۱۱. تثنیه، ۲۳:۶	[۸] ۲۳:۷
۱۵. لاویان، ۲:۲۴	۱۴. تثنیه، ۲۵:۱۹	۱۳. تثنیه، ۲۷:۱
۱۸. لاویان، ۲:۲۲	۱۷. خروج، ۲۰:۷	۱۶. لاویان، ۱۹:۱۲
۲۱. تثنیه، ۲:۲۱	۲۰. تثنیه، ۱۲:۴	۱۹. تثنیه، ۲۶:۱۶
۲۴. لاویان، ۲:۲۱	۲۳. لاویان، ۱۶:۲	۲۲. اعداد، ۱۸:۵
		۲۵. لاویان، ۲۱:۱۷

موقت باشد^۱ نباید در مراسم آنجا حضور یابد تا زمانی که عیش بر طرف شود.
لاویان و کاهنان نباید آوظایفشن را با هم عوض کنند. مستان نباید آبه عبادتگاه وارد
شوند یا تورات را تعلیم دهند.^۲ غیرکاهنان،^۳ کاهنان ناپاک یا گاهنانی که غسل واجب
را انجام داده‌اند اما هنوز در دوره ناپاکی‌اند، نباید در مراسم معبد شرکت کنند. شخص
ناپاک نباید داخل^۴ معبد یا^۵ کوه معبد شود. مذبح نباید از سنگ‌های تراشیده بنا شود
و بالارفتن از آن نباید با^۶ پله باشد. آتش بر مذبح نباید^۷ خاموش شود و نباید جز بخور
مخصوص^۸ بر مذبح طلایی سوزانده شود.^۹ روغن را با همان ترکیب و شبیه روغن مسح
که^{۱۰} نباید از آن استفاده نابجا کرد نسازید.

^{۱۱} بخور را با همان ترکیب و با همان نسبتی که بر روی مذبح سوزانده می‌شود نسازید.
^{۱۲} تیرچوب‌های مخصوص حمل را از تابوت عهد بر نگیرید؛^{۱۳} سینه‌بند را از آفود (ephod) [= دو قسمت از لباس‌های مخصوص کاهن اعظم] جدا نکنید، و^{۱۴} نباید در ردای کاهن
اعظم شکافی باشد.

قربانی‌ها

^{۱۵} پیشکش کردن قربانی‌ها یا^{۱۶} ذبح حیوانات وقف شده، در بیرون معبد روا نیست.
^{۱۷} تقدیم کردن،^{۱۸} ذبح کردن^{۱۹} ریختن خون و^{۲۰} سوزاندن اعضای داخلی حیوانی که معیوب
است جایز نیست، حتی اگر^{۲۱} عیب آن موقت باشد و حتی اگر آن را^{۲۲} غیر یهودیان هدیه
کرده باشند.

^{۲۳} به حیوانی که برای قربانی وقف شده است آسیب نرسانید.

^{۲۴} خمیر مایه و عسل و^{۲۵} شیء بی‌نمک را بر مذبح هدیه نکنید. حیوانی را که به ازای
اجرت فاحشه یا قیمت سگ گرفته شده است، نباید^{۲۶} برای قربانی هدیه کرد.

۱. لاویان، ۱۸:۲۱	۲. اعداد، ۳:۱۸	۳. لاویان، ۱۱:۹
۴. اعداد، ۴:۱۸	۵. لاویان، ۲:۲۲	۶. لاویان، ۶:۲۱
۷. اعداد، ۳:۵	۸. تتبیه، ۱۱:۲۳	۹. خروج، [۲۲] ۲۵:۲۰
۱۰. خروج، [۲۳] ۲۶:۲۰	۱۱. لاویان، ۱۳:۶	۱۲. خروج، ۹:۳۰
۱۳. خروج، ۳۲:۳۰	۱۴. خروج، ۳۲:۳۰	۱۵. خروج، ۳۷:۳۰
۱۶. خروج، ۱۵:۲۵	۱۷. خروج، ۲۸:۲۸	۱۸. خروج، ۳۲:۲۸
۱۹. تتبیه، ۱۳:۱۲	۲۰. لاویان، ۴:۳	۲۱. لاویان، ۲۰:۲۲
۲۲. لاویان، ۲۲:۲۲	۲۳. لاویان، ۲۲:۲۲	۲۴. لاویان، ۲۲:۲۲
۲۵. تتبیه، ۱:۱۷	۲۶. لاویان، ۲۵:۲۲	۲۷. لاویان، ۲۱:۲۲
۲۸. لاویان، ۱۱:۲	۲۹. لاویان، ۱۳:۲	۳۰. تتبیه، ۱۸:۲۳

۱) چهارپا و بچه‌اش را در یک روز ذبح نکنید.
 ۲) روغن زیتون یا گندر در قربانی گناه، و^۳ در قربانی جرم (Sotah) به کار نبرید. عربانی‌ها را به جای هم عوض نکنید، حتی^۴ قربانی از یک گروه را با دیگری.
 ۵) تخصت‌زاده حیوانات حلال‌گوشت را فدیه ندهید.
 ۶) فروش ده یک رمه و^۷ فروش یا^۸ فدیه‌دادن زمینی که با سوگند چرم (herem) وقف شده است روا نیست.

چون پرنده‌ای را برای قربانی گناه می‌کشید،^۹ سرش را کاملاً از بدنش جدا نکنید.
 ۱۰) حیواناتی را که وقف شده‌اند به کار نگیرید و^{۱۱} پشم آنها را نچینید. برء عیده پسح را در حالی که هنوز خمیر مایه بر جاست قربانی نکنید.^{۱۲} آن اجزایی را که باید هدیه شوند^{۱۳} یا خورده شوند در طول شب وانگذارید.

۱۴) هیچ جزئی از قربانی عید را^{۱۵} تا روز سوم و هیچ جزء از^{۱۶} برء دوم عید پسح یا^{۱۷} قربانی تشكیر را تا صبح وانگذارید.

۱۸) استخوان^{۱۸} تخصتین یا^{۱۹} دومین برء عیده پسح را تشکیند و^{۲۰} گوشتش را برای خوردن از خانه بیرون نبرید.^{۲۱} باید بقایای هدیه آردی، [برای خوردن، با] تخير [پخته] شود. همچنین برء عید پسح را^{۲۲} به صورت آب‌پز یا خام نخورید [بلکه آن را کباب کنید] و نگذارید که^{۲۳} بیگانه‌ای که نزد شما ساکن است،^{۲۴} شخص نامختون یا^{۲۵} بیگانه‌ی بی‌دین از آن بخورد.

۲۶) شخصی که شرعاً ناپاک است^{۲۶} باید چیز مقدس را بخورد و^{۲۷} آشیای مقدسی که ناپاک شده‌اند باید خورده شوند. گوشت قربانی‌ای را^{۲۸} که بعد از حد زمانی معین به جا مانده یا^{۲۹} با نیت بد کشته شده باشد نخورید. قربانی آردی را باید^{۳۰} کسی که کاهن

۱. لاویان، ۲۸:۲۲	۲. لاویان، ۱۱:۵	۳. لاویان، ۱۱:۵
۴. اعداد، ۱۵:۵	۵. اعداد، ۱۵:۵	۶. لاویان، ۱۰:۲۷
۷. لاویان، ۲۶:۲۷	۸. اعداد، ۱۷:۱۸	۹. لاویان، ۳۳:۲۷
۱۰. لاویان، ۲۸:۲۷	۱۱. لاویان، ۲۸:۲۷	۱۲. لاویان، ۸:۵
۱۳. تثنیه، ۱۹:۱۵	۱۴. تثنیه، ۱۹:۱۵	۱۵. خروج، ۲۵:۳۴
۱۶. خروج، ۱۰:۲۳	۱۷. خروج، ۱۰:۱۲	۱۸. تثنیه، ۴:۱۶
۱۹. اعداد، ۱۳:۹	۲۰. لاویان، ۳۰:۲۲	۲۱. خروج، ۲۶:۱۲
۲۲. اعداد، ۱۲:۹	۲۲. خروج، ۴۶:۱۲	۲۴. لاویان، ۱۰:۱۷/۶
۲۵. خروج، ۹:۱۲	۲۶. خروج، ۴۵:۱۲	۲۷. خروج، ۴۸:۱۲
۲۸. خروج، ۴۳:۱۲	۲۹. لاویان، ۱۲:۴	۳۰. لاویان، ۱۹:۷
۳۱. لاویان، ۸:۶	۳۲. لاویان، ۱۸:۷	۳۳. لاویان، ۱۰:۲۲

نیست، امهمان کاهن و مزدور او، آنامختون، یا آکاهن ناپاک بخورند. دختر کاهن اگر با غیر کاهن ازدواج کند^۱ باید از هدایای مقدس [مخصوص کاهن] بخورد.

هدیه آردی کاهن و گوشت قربانی های گناه که در معبد ذبح می شوند یا^۲ حیوانات وقف شده ای که معیوب شده اند، باید خورده شوند.

عشر دوم^۳ غله، شراب، یا^۴ روغن، یا^۵ نخست زاده های سالم را در خارج از اورشلیم نخورید. کاهنان باید^۶ قربانی گناه یا قربانی های تخطی را در خارج از محدوده معبد بخورند و نیز^۷ باید گوشت هدایای سوختنی را در هیچ جا بخورند. قربانی های کم اهمیت تر را^۸ باید پیش از آن که خونش بر مذبح پاشیده شود بخورد. غیر کاهنان باید از مقدس ترین هدایا بخورند و کاهنان باید^۹ نوبر میوه ها را در خارج از معبد بخورند.^{۱۰} عُشر دوم را در حالت ناپاکی یا^{۱۱} در عزا نخورید؛ پول فدیه آن^{۱۲} باید جز برای طعام و شراب مصرف شود.

^{۱۳} محصولی را که عُشر آن جدا نشده نخورید و^{۱۴} نظام جداسازی عُشر های مختلف را تغییر ندهید.^{۱۵} در پرداخت هدایا تأخیر نکنید – چه هدایای اختیاری و چه اجباری – و^{۱۶} در عید های زیارتی بدون هدیه به معبد درنیابید.^{۱۷} نذر خود را نشکنید.

کاهنان

کاهنان باید با^{۱۸} زن فاحشه،^{۱۹} زنی که از ازدواج کاهن با زنی که بر او حرام بوده، متولد شده یا^{۲۰} زن مطلقه ازدواج کنند. کاهن اعظم باید^{۲۱} با بیوه زن ازدواج کند یا^{۲۲} حتی بدون ازدواج با چنین زنی همخواب شود. کاهنان باید با^{۲۳} موی باز یا^{۲۴} گریان چاک به خیمه

۱. لاویان، ۱۰:۲۲	۱. لاویان، ۱۰:۲۲	۱. لاویان، ۱۰:۲۲
۲. لاویان، ۱۲:۲۲	۲. لاویان، ۱۲:۲۲	۲. لاویان، ۱۲:۲۲
۳. لاویان، ۳:۱۴	۳. لاویان، ۳:۱۴	۳. لاویان، ۳:۱۴
۴. لاویان، ۱۲:۲۲	۴. لاویان، ۱۲:۲۲	۴. لاویان، ۱۲:۲۲
۵. لاویان، ۲۳:۶	۵. لاویان، ۲۳:۶	۵. لاویان، ۲۳:۶
۶. تتبیه، ۸	۶. تتبیه، ۸	۶. تتبیه، ۸
۷. تتبیه، ۱۷:۱۲	۷. تتبیه، ۱۷:۱۲	۷. تتبیه، ۱۷:۱۲
۸. تتبیه، ۱۱	۸. تتبیه، ۱۱	۸. تتبیه، ۱۱
۹. تتبیه، ۱۷:۱۲	۹. تتبیه، ۱۷:۱۲	۹. تتبیه، ۱۷:۱۲
۱۰. تتبیه، ۱۷:۱۲	۱۰. تتبیه، ۱۷:۱۲	۱۰. تتبیه، ۱۷:۱۲
۱۱. تتبیه، ۱۷:۱۲	۱۱. تتبیه، ۱۷:۱۲	۱۱. تتبیه، ۱۷:۱۲
۱۲. تتبیه، ۱۷:۱۲	۱۲. تتبیه، ۱۷:۱۲	۱۲. تتبیه، ۱۷:۱۲
۱۳. تتبیه، ۱۷:۱۲	۱۳. تتبیه، ۱۷:۱۲	۱۳. تتبیه، ۱۷:۱۲
۱۴. خروج، ۳۳:۲۹	۱۴. خروج، ۳۳:۲۹	۱۴. خروج، ۳۳:۲۹
۱۵. لاویان، ۱۰:۲۲	۱۵. لاویان، ۱۰:۲۲	۱۵. لاویان، ۱۰:۲۲
۱۶. تتبیه، ۱۴:۲۶	۱۶. تتبیه، ۱۴:۲۶	۱۶. تتبیه، ۱۴:۲۶
۱۷. تتبیه، ۲۱	۱۷. تتبیه، ۲۱	۱۷. تتبیه، ۲۱
۱۸. تتبیه، ۲۲	۱۸. تتبیه، ۲۲	۱۸. تتبیه، ۲۲
۱۹. تتبیه، ۲۲	۱۹. تتبیه، ۲۲	۱۹. تتبیه، ۲۲
۲۰. لاویان، ۷:۲۱	۲۰. لاویان، ۷:۲۱	۲۰. لاویان، ۷:۲۱
۲۱. لاویان، ۷:۲۱	۲۱. لاویان، ۷:۲۱	۲۱. لاویان، ۷:۲۱
۲۲. تتبیه، ۲۱:۲۳	۲۲. تتبیه، ۲۱:۲۳	۲۲. تتبیه، ۲۱:۲۳
۲۳. لاویان، ۷:۲۱	۲۳. لاویان، ۷:۲۱	۲۳. لاویان، ۷:۲۱
۲۴. اعداد، ۲:۳۰	۲۴. اعداد، ۲:۳۰	۲۴. اعداد، ۲:۳۰
۲۵. لاویان، ۷:۲۱	۲۵. لاویان، ۷:۲۱	۲۵. لاویان، ۷:۲۱
۲۶. لاویان، ۷:۲۱	۲۶. لاویان، ۷:۲۱	۲۶. لاویان، ۷:۲۱
۲۷. لاویان، ۷:۲۱	۲۷. لاویان، ۷:۲۱	۲۷. لاویان، ۷:۲۱
۲۸. لاویان، ۶:۱۰	۲۸. لاویان، ۶:۱۰	۲۸. لاویان، ۶:۱۰
۲۹. لاویان، ۱۰:۱۰	۲۹. لاویان، ۱۰:۱۰	۲۹. لاویان، ۱۰:۱۰

اجتماع وارد شوند. آنان نباید در هنگام خدمت در معبد از خیمه اجتماع بیرون روند. کاهنان عادی نباید آشرعاً خود را نجس کنند، مگر برای بستگان خاص [که مرده‌اند]، و کاهن اعظم نباید برای هیچ کس [از بستگان] و به هیچ وجه خود را نجس سازد. سبط لاوی^۵ نباید سهمی در تقسیم زمین اسرائیل یا عنایم جنگی داشته باشد. حرام است که^۶ به نشانه عزاداری برای مردگان‌تان خود را مجروح سازید.

قوانين روزانه

يهودیان نباید^۷ چهارپایان ناپاک،^۸ ماهی ناپاک،^۹ مرغان ناپاک،^{۱۰} حشرات بالدار،^{۱۱} حشراتی که بر روی زمین می‌خزند،^{۱۲} خزندگان،^{۱۳} کرم‌هایی که در میوه یا محصول‌اند،^{۱۴} موجودات نفرت‌انگیز را بخورند.^{۱۵}

^{۱۶} حیوانی را که به مرگ طبیعی مرده و نیز^{۱۷} حیوان پاره پاره و دریده شده را نخوردید.
^{۱۸} کسی نباید عضوی را که از حیوان زنده جدا شده است بخورد. همچنین^{۱۹} عرق‌النسا [که در کف ران است] (گید هناشہ *gid ha-nasheh*) و^{۲۰} خون و^{۲۱} برخی انواع چربی (جلو *helev* [= پیه] را نباید بخورند).^{۲۲} پختن گوشت به همراه شیر یا^{۲۳} خوردن چنین مخلوطی حرام است. همچنین خوردن^{۲۴} گاوی که به سنگسار محکوم شده (حتی اگر به طور درست ذبح شده باشد) حرام است.^{۲۵} ثانی را که از محصول تازه فراهم آمده و خود خوش را^{۲۶} چه به صورت برسته و یا^{۲۷} سبز، پیش از گذراندن قربانی خوش‌چینی (عویبر *omer*) در شانزدهم ماه نیسان نخوردید.^{۲۸} میوه درخت در سه سال اول غرس (ورولا *orlah*) یا^{۲۹} محصولی را که از دو نوع تخم در تاکستان به عمل آمده است نخوردید.

^{۳۰} پیشکش کردن شراب به بت‌ها و نیز^{۳۱} شکمبارگی و میگساری حرام است.^{۳۲} در یوم

۱۱:۲۱	۳ لاریان،	۱۱:۲۱	۲ لاریان،	۱۰:۱۰
۶. تثنیه،	۱۱:۱۸	۵. تثنیه،	۱۱:۲۱	۴ لاریان،
۱۱:۱۱	۹ لاریان،	۸. تثنیه،	۷:۱۴	۷. تثنیه،
۴:۱۱	۱۲ لاریان،	۱۱. تثنیه،	۱۹:۱۴	۱۰ لاریان،
۴:۳:۱۱	۱۵ لاریان،	۱۴ لاریان،	۲۲:۱۱	۱۳ لاریان،
۱۸	۲۳:۱۲	۲۲:۱۱	۱۱:۱۴	۱۳ لاریان،
۲۸:۲۱	۲۴ خروج،	۲۱:۲۲	۲۱:۱۴	۱۶. تثنیه،
۱۴:۲۳	۲۶:۳۴	[۳۰]	[۳۳] ۲۲:۳۲	۱۹ پیداپیش،
۳۰	۲۶:۳۴	۲۰ لاریان،		۲۲ خروج،
۲۸:۱۹	۲۶	۱۴:۲۳		۱۰ لاریان،
۳۰	۲۹	۹:۲۲		۲۵ لاریان،
۲۹:۱۹	۲۱	۲۹:۱۹		۲۸ لاریان،
۳۱	۳۲	۲۰:۲۱		۲۳:۱۹ لاریان،

کیپور هیچ نخورید. در طی روز پسح خوردن ^۱خمیر و رآمده (حامص *hamez*) یا ^۲هرچه دربردارنده آمیزه‌ای از آن است، حرام است. همچنین چنین کاری ^۳پس از نیمة روز چهاردهم نیسان (روز پیش از پسح) حرام است. در طی روز پسح هیچ خمیر مایه‌ای نباید در تملک شما ^۴دیده یا ^۵یافت شود.

نذیره‌ها

یک نذیره نباید ^۶عشراب یا نوشیدنی ای که از انگور فراهم آمده است بتوشد؛ او نباید ^۷انگور تازه، ^۸انگور خشک، ^۹هسته انگور و ^{۱۰}پوسته انگور بخورد. ^{۱۱}او نباید شرعاً خود را برای مردگان نجس کند و ^{۱۲}نباید داخل خیمه‌ای شود که در آن جسد است. او نباید ^{۱۳}موی خود را کوتاه کند.

کشاورزی

حرام است که ^{۱۴}کل مزرعه را درو کنید بی آنکه گوشه‌های آن را برای فقیران بگذارید. همچنین حرام است که ^{۱۵}خوشه‌های غلات را که در حین خوشه‌چینی ریخته‌اند جمع کنید یا ^{۱۶}خوشه‌های کم‌دانه تاکستان، یا ^{۱۷}دانه‌های انگور ریخته شده را برچینید یا ^{۱۸}برگردید تا باقه‌های فراموش شده را بردارید.

^{۱۹}بذرهای گونه‌های مختلف را در کشتزار یا ^{۲۰}دانه‌های مختلف را در تاکستان با هم نکارید؛ همچنین حرام است که ^{۲۱}انواع گونه گون حیوانات را به هم در آمیزید یا ^{۲۲}با دونوع حیوان مختلفی که به هم بسته شده‌اند کار کنید.

^{۲۳}برای اینکه حیوانی را که در مزرعه کار می‌کند از خوردن باز دارید دهانش را نبندید. در سال هفتم (شمیط)، حرام است که ^{۲۴}زمین را بکارید، ^{۲۵}درختان را هرس کنید، ^{۲۶}و محصول یا میوه‌ای را که به طور خودرو رشد یافته است ^{۲۷}(به شیوه معمول) برداشت

۳. نتبیه، ۳:۱۶	۲. خروج، ۲۰:۱۳	۱. خروج، ۳:۱۳
۶. اعداد، ۳:۶	۵. خروج، ۱۹:۱۲	۴. خروج، ۷:۱۳
۹. اعداد، ۴:۶	۸ اعداد، ۳:۶	۷. اعداد، ۳:۶
۱۲. لاریان، ۱۱:۲۱	۱۱ اعداد، ۷:۶	۱۰. اعداد، ۴:۶
۱۵. لاریان، ۹:۱۹	۱۴. لاریان، ۲۲:۲۳	۱۳. اعداد، ۵:۶
۱۸. نتبیه، ۱۹:۲۴	۱۷. لاریان، ۱۰:۱۹	۱۶. لاریان، ۱۱:۱۹
۲۱. لاریان، ۹:۱۹	۲۰. نتبیه، ۹:۲۲	۱۹. لاریان، ۱۹:۱۹
۲۴. لاریان، ۴:۲۵	۲۳. نتبیه، ۴:۲۵	۲۲. نتبیه، ۱۰:۲۲
۲۷. لاریان، ۵:۲۵	۲۶. لاریان، ۵:۲۵	۲۵. لاریان، ۴:۲۵

کنید. همین طور، باید در سال یوول [=سال پنجم] زمین را بکارید یا درختان را هرس کنید؛ در این سال، برداشت محصول یا میوه‌ای که به طور خودرو رشد کرده است (به شیوه معمول) نیز حرام است.

کسی نباید میراث غیر منقولش را در سرزمین اسرائیل برای ابد بفروشد یا ^۵زمین لاویان را تغییر دهد یا ^۶لاویان را بدون حمایت ترک گوید.

قرض، تجارت و معامله بر دگان

^۷ مطالبه بازپرداخت قرض پس از سال هفتم حرام است؛ ^۸ با این همه، به این بهانه که سال هفتم نزدیک است، از قرض دادن به فقیران خودداری نکنید. ^۹ نیکوکاری به فقیران را ترک نکنید و ^{۱۰} چون غلام عبرانی دوره خدمتش را به پایان رسانید، او را دست خالی روانه نکنید. ^{۱۱} آنگاه که می‌دانید بدھکار نمی‌تواند بدھی اش را ادا کند از او طلبکاری نکنید. حرام است که به یهودی دیگر با بهره ^{۱۲} قرض دهید یا ^{۱۳} از او قرض بگیرید، یا ^{۱۴} در پیمانی که در برگیرنده بهره است در جایگاه ضامن، شاهد یا نویسنده قرارداد شرکت کنید. ^{۱۵} پرداخت مزد را به تأخیر نیندازید.

^{۱۶} با تعدی از مقروض گروی نگیرید؛ ^{۱۷} گرویی فرد فقیر را آنگاه که به آن نیاز دارد نزد خودنگاه ندارید. ^{۱۸} از بیوه زن گروی نگیرید و ^{۱۹} سیله امارات معاش بدھکار را به گرونستانید. ^{۲۰} زبودن یک یهودی حرام است. ^{۲۱} دزدی نکنید و ^{۲۲} با تعدی غصب نکنید. ^{۲۳} حد زمین را جابه جا نکنید و ^{۲۴} فربیکاری نکنید.

^{۲۵} حرام است که رسید قرض یا امانت را انکار کنید یا ^{۲۶} درباره مال دیگری به دروغ سوگند یاد کنید.

^{۲۷} کسی را در معامله مغبون نسازید. ^{۲۸} و کسی را حتی به زبان گمراه نسازید. حرام

۱. لاویان، ۱۱:۲۵	۲. لاویان، ۱۱:۲۵	۳. لاویان، ۱۱:۲۵
۴. لاویان، ۲۳:۲۵	۵. لاویان، ۲۲:۲۵	۶. تثیه، ۱۹:۱۲
۷. تثیه، ۲:۱۵	۸. تثیه، ۹:۱۵	۹. تثیه، ۷:۱۵
۱۰. تثیه، ۱۳:۱۵	۱۱. خروج، ۲۰:۲۲	۱۲. لاویان، ۳۷:۲۵
۱۳. تثیه، ۱۹:۲۳	۱۴. خروج، ۲۰:۲۲	۱۵. لاویان، ۱۳:۱۹
۱۶. تثیه، ۱۰:۲۴	۱۷. تثیه، ۱۲:۲۴	۱۸. تثیه، ۱۷:۲۴
۱۹. تثیه، ۶:۲۴	۲۰. خروج، ۱۴:۲۰	۲۱. لاویان، ۱۱:۱۹
۲۲. لاویان، ۱۳:۱۹	۲۳. تثیه، ۱۴:۱۹	۲۴. لاویان، ۱۳:۱۹
۲۵. لاویان، ۱۱:۱۹	۲۶. لاویان، ۱۱:۱۹	۲۷. لاویان، ۱۴:۲۵

است که به بیگانه‌ای که در میان شماست^{۳۹} به زبان آسیب برسانید یا^{۴۰} در معامله او را متضرر کنید.

بنده‌ای را که از نزد آقایش به سرزمن اسرائیل گریخته است، حتی اگر آقایش یهودی باشد،^{۴۱} باز نگردانید یا^{۴۲} به گونه‌ای دیگر از او منفعت نبرید.

^{۴۳} بر بیوه‌زن یا یتیم ظلم نکنید.^{۴۴} با غلام عبری بدرفتاری نکنید و^{۴۵} او را نفوروشید؛^{۴۶} با او بی‌رحمانه رفتار نکنید و^{۴۷} لگذارید بی‌دینان با او بدرفتاری کنند.^{۴۸} کنیز عبرانی تان را نفوروشید و^{۴۹} اگر با او ازدواج کردید، غذا، لباس و حقوق زناشویی را از او دریغ ندارید.^{۵۰} زن اسیر را نفوروشید و^{۵۱} با او چون برده رفتار نکنید.

^{۵۲} چشم طمع به اموال دیگری ندوزید، گرچه خواسته باشید قیمت آن را پردازید. حتی^{۵۳} صرف خواستن نیز حرام است.

کارگر نباید^{۵۴} در طی کار خوش‌های چیده‌نشده را [برای خوردن خود] بچیند یا^{۵۵} میوه‌ای بیش از آنچه می‌تواند بخورد بردارد.

کسی نباید^{۵۶} از شیء گم شده‌ای که باید به مالکش باز گردانده شود رویگرداند.^{۵۷} از کمک به انسان یا حیوانی که در زیر بارش فرومادن است خودداری نکنید.

حرام است^{۵۸} که با وزن‌ها و پیمانه‌ها [دیگران را] مغبون کنید و حتی حرام است که^{۵۹} وزن‌های غیر دقیق داشته باشید.

عدالت

قاضی نباید^{۶۰} به بی‌عدالتی دست یازد،^{۶۱} رشوه بپذیرد یا^{۶۲} تبعیض قائل شود یا^{۶۳} بترسد. وی نباید^{۶۴} از فقیر طرفداری کند یا^{۶۵} برای شریران تبعیض قائل شود. او نباید^{۶۶} بر

[۲۰].۳۰. خروج، ۲۱:۲۲	[۲۰].۲۹. خروج، ۲۱:۲۲	[۲۸].۲۸. لاویان، ۱۷:۲۵
[۲۱].۳۳. خروج، ۲۲:۲۲	[۱۷].۳۲. تثنیه، ۱۶:۲۳	[۳۱].۳۱. تثنیه، ۱۵:۲۳
[۳۶].۳۶. لاویان، ۴۳:۲۵	[۴۲].۳۵. لاویان، ۴۲:۲۵	[۳۴].۳۴. لاویان، ۳۹:۲۵
[۳۹].۳۹. خروج، ۱۰:۲۱	[۸].۳۸. خروج، ۸:۲۱	[۳۷].۳۷. لاویان، ۵۳:۲۵
[۴۲].۴۲. خروج، ۲۰:۲۰	[۱۴].۴۱. تثنیه، ۱۴:۲۱	[۴۰].۴۰. تثنیه، ۱۴:۳۱
[۲۵].۴۵. تثنیه، ۲۴:۲۳	[۲۶].۴۴. تثنیه، ۲۵:۲۳	[۴۳].۴۳. تثنیه، ۲۱:۵
[۳۵].۴۸. لاویان، ۳۵:۱۹	[۵].۴۷. خروج، ۵:۲۳	[۴۶].۴۶. تثنیه، ۳:۲۲
[۵۰].۵۱. خروج، ۸:۲۳	[۱۵].۵۰. لاویان، ۱۵:۱۹	[۴۹].۴۹. تثنیه، ۱۳:۲۵
[۵۴].۵۴. لاویان، ۱۵:۱۹	[۱۷].۵۳. تثنیه، ۱۷:۱	[۵۲].۵۲. لاویان، ۱۵:۱۹
[۳:۲۳]	[۱۳].۵۶. تثنیه، ۱۳:۱۹	[۵۵].۵۵. خروج، ۶:۲۳

محکومان دل بسوزاند یا^۱ داوری بیگانگان و یتیمان را منحرف سازد. حرام است که [قاضی]^۲ سخنان یکی از طرفین را بدون حضور دیگری بشنود. در دعواهای مستوجب اعدام^۳ باید با اکثریت یک نفری [یعنی دوازده نفر در مقابل یازده نفر] تصمیم گرفت.

قاضی نباید^۴ نظر همکارانش را پذیرد، مگر این‌که به درستی آن اطمینان یابد. حرام است که^۵ کسی را به مقام قضاوت بگمارند که از قانون ناآگاه است. عشهادت دروغ ندھید و^۶ شهادت انسان شریر یا^۷ بستگان فرد طرف دعوا را پذیرید.

حرام است که^۸ بر اساس شهادت یک گواه حکم کنید.

^۹قتل نکنید.

^{۱۰}بر اساس صرف شواهد و قرائی [کسی را] محکوم نکنید.

شاهد^{۱۱} نباید در دعواهای مستوجب اعدام در جایگاه قاضی قرار گیرد.

نباید کسی را^{۱۲} بدون محاکمه درست و عادلانه اعدام کنید.

^{۱۳}بر تعقیب کننده رحم و شفقت نکنید.

مجازات نباید برای^{۱۴} عملی اجرا شود که در حالت اکراه ارتکاب یافته است.

از^{۱۵} قاتل عمد یا^{۱۶} قاتل خطئی فدیه نپذیرید.

در نجات جان دیگری از خطر درنگ نکنید و^{۱۷} مانعی بر سر راه نگذارید و^{۱۸} با راهنمایی نادرست^{۱۹} دیگری را گمراه نکنید.

حرام است که^{۲۰} بیش از میزان معین ضربه‌های تازیانه به بزهکار زده شود.

سخن‌چینی نکنید و^{۲۱} در دل خود نفترت نورزید. حرام است که^{۲۲} یک یهودی را شرمسار کنید،^{۲۳} کینه بورزید یا^{۲۴} انتقام بگیرید.

^{۱۳} خروج، ۲:۲۳

^{۱۰} خروج، ۱:۲۳

^{۱۷}:۲۴

^{۱۴} خروج، ۱۶:۲۰ [۱۳]

^{۱۱} تتبیه، ۱:۷۱

^۲:۲۳

^{۱۵} اعداد، ۱۰:۱۹

^{۱۲}:۲۴

^۱:۲۳

^{۱۶} اعداد، ۲۶:۲۲

^{۱۳}:۲۵

^{۱۲}:۳۵

^{۱۷} اعداد، ۱۶:۱۹

^{۱۴}:۳۵

^{۱۳}:۲۰

^{۱۸} لاویان، ۲:۲۵

^{۱۵}:۱۹

^{۱۲}:۳۵

^{۱۹} لاویان، ۱۷:۱۹

^{۱۶}:۱۹

^{۱۱}:۱۹

^{۲۰} لاویان، ۱۷:۱۹

^{۱۷}:۱۹

^{۱۰}:۲۲

^{۲۱} لاویان، ۱۸:۱۹

^{۱۸}:۱۹

^۹:۱۹

۱) چون می خواهید جو جهه پرنده‌گان را بگیرید مادرشان را نگیرید.
حرام است که آپوست مبروص را بتراشند یا آدیگر نشانه‌های این مصیبت را بردارند. حرام است که آوادی‌ای را بکارنند که در آن مقتولی یافت شده و سپس آینین بریدن گردن گوساله (عَگْلًا عَرُوفًا *eglah arufah*) در آنجا اجرا شده است.
۲) زن جادوگر را زنده نگذارید.

۳) تازه‌داماد را در سال اول ازدواجش به خدمت نظام مجبور نکنید. حرام است که آز راویان سنت نافرمانی کنید یا آحکام شریعت را بیفراید یا بکاهید.

۴) قاضی، «حاکم» یا ^{۱۲} یهودیان را لعنت نکنید.

۵) پدر و مادرتان را لعنت نکنید و ^{۱۳} ایشان را نزنید.

۶) کارکردن یا ^{۱۴} فراتر رفتن از محدوده مجاز (عروو *eruv*) در روز شنبه حرام است. ^{۱۵} در روز شنبه مجازات را [بر بزهکار] تحمیل نکنید.

کارکردن در ^{۱۶} نخستین یا ^{۱۹} هفتمین روز عید پسح ^{۱۷} عید هفته‌ها (شاوعوت) یا ^{۱۸} روز اول سال (روش هشانه) یا در ^{۲۰} روز نخست یا ^{۲۳} هشتم (شیمنی عصرت *Shemini Azeret*) عید سایبان‌ها و ^{۲۴} در روز کفاره حرام است.

زنا با محارم و دیگر روابط حرام

رابطه جنسی با محارم حرام است که عبارت است از رابطه با ^{۲۵} مادر، ^{۲۶} زن پدر، ^{۲۷} خواهر، ^{۲۸} خواهر ناتی ^{۲۹} [از پدر یا مادر]، ^{۳۰} دختر پسر، ^{۳۱} دختر، ^{۳۲} هر زنی و دختر وی، ^{۳۳} هر زنی و دختر پسر وی، ^{۳۴} هر زنی و دختر دختر وی، ^{۳۵} خواهر پدر، ^{۳۶} خواهر

۱. تنبیه، ۸:۲۲	۲. لاویان، ۲۳:۱۳	۳. تنبیه، ۸:۲۲	۴. تنبیه، ۴:۲۱	۵. خروج، ۱۸:۲۲	۶. لاویان، ۱۰:۲۲	۷. تنبیه، ۱۱:۱۷	۸. تنبیه، ۱۱:۱۷	۹. تنبیه، ۱۱:۱۷	۱۰. خروج، ۲۸:۲۲
۱۱. خروج، ۱۷:۲۱	۱۲. خروج، ۲۹:۱۶	۱۳. خروج، ۱۶:۱۲	۱۴. خروج، ۳۵:۲۳	۱۵. خروج، ۲۱:۲۳	۱۶. خروج، ۲۰:۲۳	۱۷. خروج، ۲۶:۲۳	۱۸. لاویان، ۳۵:۲۳	۱۹. خروج، ۷:۱۸	۲۰. لاویان، ۷:۱۸
۲۱. لاویان، ۱۰:۱۸	۲۲. لاویان، ۱۰:۱۸	۲۳. لاویان، ۱۰:۱۸	۲۴. لاویان، ۱۰:۱۸	۲۵. لاویان، ۱۰:۱۸	۲۶. لاویان، ۱۰:۱۸	۲۷. لاویان، ۱۰:۱۸	۲۸. لاویان، ۱۰:۱۸	۲۹. لاویان، ۱۰:۱۸	۳۰. لاویان، ۱۰:۱۸
۳۱. لاویان، ۱۰:۱۸	۳۲. لاویان، ۱۰:۱۸	۳۳. لاویان، ۱۰:۱۸	۳۴. لاویان، ۱۰:۱۸	۳۵. لاویان، ۱۰:۱۸	۳۶. لاویان، ۱۰:۱۸	۳۷. لاویان، ۱۰:۱۸	۳۸. لاویان، ۱۰:۱۸	۳۹. لاویان، ۱۰:۱۸	۴۰. لاویان، ۱۰:۱۸

مادر، ازن عمو، آعروس، آزن برادر و خواهر زن.^{۱۳}
 برقار کردن رابطه جنسی با زن حائض حرام است. عبا زن شوهردار زنا نکنید.^{۱۴}
 حرام است که^۷ مردی یا^۸ زنی با حیوانی رابطه جنسی داشته باشد.^{۱۵}
 همجنسبازی^۹ حرام است، به ویژه با^{۱۰} پدر و^{۱۱} عمو.^{۱۲}
 رابطه جسمانی (حتی بدون نزدیکی واقعی) با هر یک از زنانی که نزدیکی با ایشان
 حرام است، ممنوع است.^{۱۳}
 حرامزاده (مزد) (mamzer) نباید با زن یهودی ازدواج کند.^{۱۴}
 روسپیگری حرام است.^{۱۵}
 زن مطلقه، اگر پس از جدایی از شوهر اول، با مرد دیگری ازدواج کند، دوباره
 نمی‌تواند به نکاح شوهر اول در آید.^{۱۶}
 بیوه بی فرزند نباید^{۱۷} با کسی جز برادر شوهرش ازدواج کند [مگر طبق مراسmi،
 طلاق ویژه صادر گردد].^{۱۸}
 مرد نباید^{۱۹} همسرش را که پس زنای به عنف یا^{۲۰} پس از افترا به وی، با او ازدواج کرده
 است، طلاق دهد. یک خواجه نباید^{۲۱} با زن یهودی ازدواج کند.^{۲۲}
 اخته کردن حرام است.^{۲۳}

پادشاهی

۱۳ کسی را که از نژاد بنی اسرائیل نیست به پادشاهی نگمارید.
 پادشاه نباید^{۲۴} اسبان،^{۲۵} همسران یا^{۲۶} دارایی بسیار زیادی برای خود گرد آورد.

۱۳. لاویان، ۱۶:۱۸	۱۲. لاویان، ۱۵:۱۸	۱. لاویان، ۱۴:۱۸
۶. لاویان، ۲۰:۱۸	۵. لاویان، ۱۹:۱۸	۴. لاویان، ۱۸:۱۸
۹. لاویان، ۲۲:۱۸	۸. لاویان، ۲۳:۱۸	۷. لاویان، ۲۳:۱۸
۱۲. لاویان، ۹:۱۸	۱۱. لاویان، ۱۴:۱۸	۱۰. لاویان، ۷:۱۸
۱۵. تثییه، ۴:۲۴	[۱۸] ۱۷:۲۳	[۳] ۲۲:۳
۱۸. تثییه، ۱۹:۲۲	۱۷. تثییه، ۲۹:۲۲	۱۶. تثییه، ۵:۲۵
۲۱. تثییه، ۱۵:۱۷	۲۰. لاویان، ۲۴:۲۲	[۲] ۱۹. تثییه، ۱:۲۳
۲۲. تثییه، ۱۷:۱۷	۲۳. تثییه، ۱۷:۱۷	۲۲. تثییه، ۱۶:۱۷